

Sonetul ca bunăstare sufletească

Se poartă, este la modă duelul epigramistic, care stârnește satisfacții estetice, bucurii ludice, schimbul de replici așezat pe umor și pe bunăstare lingvistică.

Un caz aparte al duelurilor ludice îl reprezintă, însă, cel dintre David Valentin și Camelia Ardelean, care aduce în arenă conflictul epic al sonetelor. Este o întreprindere curajoasă și inedită, de mare valoare literară, îmi permit să o spun, pentru că argumentele se găsesc în cuprinsul acestei cărți, pe care o consider o bijuterie literară.

Sonetul nu este la îndemâna oricui. El cere din partea autorului migală, îndemânare și evident, har poetic. Cei doi autori trec dintr-un subiect într-altul, cu argumentele sonetului așezate într-un tipar ce stârnește zâmbete colocviale și îl ajută pe cititor să-și descopere starea de bine, sufletească, augmentată de aceste creații literare.

Cei doi autori își aruncă săgeți bine ascuțite, care își găsesc ținta și replica imediată. Dacă David Valentin adoptă atitudinea unui cavalier

dintr-o epocă a curtoaziei princiare, ei bine, Camelia Ardelean este mai terestră, mai vie și mai aproape de realitatea care-și pierde romantismul:

Certitudine – David Valentin

Observ că romantismul îți lipsește,
Nu vrei romanețe, scene cu balcoane,
Ci conturi pline, vile din betoane
Și câte-un fish (în românește, pește).

Refuz, pe bandă, sute de cucoane,
Ce fost-au trufandale dulci, firește;
Mașina de cusut nu prididește
Să le cârpească piei și silicoane.

Ca un Luceafăr, singur, menestrelul
Nabab, ducând o viață de ascet,
Doar ție-aș vrea să îți ofer inelul,

Împărtășind cu tine un secret:
De paturi late plin îmi e castelul,
Dar jur că e mai bine în boschet!

Confort – Camelia Ardelean

Decât o Julietă flămâzită,
Cu triluri și romanețe sub balcoane,
Mai bine-n riduri Botox, silicoane,
Și-n portmoneu lovele de o pită.

Aș renunța la mofturi de cucoane
Și m-aș lăsa de tine răcorită,
Într-un boschet, la munte, pe-o pepită
Ori pe-un inel veridic, nu zorzoane.

Dar peștii îi prefer în farfurie,
Cu sos de roșii sau de usturoi.
Am cereri de nevastă peste-o mie,

Găsește un trifoi cu patru foi,
Ca să-ți surâdă șansa tocmai ție
Și tu să fii bondarul meu din roi!

Poezia în formă fixă implică anumite rigori, dând impresia, uneori, că lasă loc tehnicii propriu-zise, în detrimentul imaginației săltărețe și înflorite. Atunci când cele două elemente se împletesc cu motivare și aplicație imediată,

primim ca răsplată bijuterii poetice cu veșminte ludice ce merită memorate, spuse sau cântate de mestreli șagalnici, pregătiți să submineze importanța legendelor, a lucrului dat și încremenit într-o apatie minerală:

Legendele Olimpului – David Valentin

La Creta și Atena, plin de fală,
Te-aș invita în antica Eladă,
Pe unde chiar și orbii pot să vadă
Că sunt măslina cât o portocală.

Speranța e o fată cam neroadă,
Dar longevivă, care, pe sub poală,
Ascunde c-o pudoare imorală
O mătă neagră, animal de pradă.

Nu poți să faci minuni, m-ai întristat,
Credeam că mă transformi în semizeu...
Îmi amintesc, demult, chiar lângă sat,

Pe când iubeam femeile din greu,
Nervoasă, o albină m-a-nțepat,
Și-organul s-a dublat instantaneu.

Masoterapie – Camelia Ardelean

Ar trebui vreo mie de albine
Să te înțepe azi, să-ți vii în fire,
Cu toate că știuta lor menire
N-a fost nicicând potența a susține.

Propun un leac merit să te inspire,
Să te ridice-ndată din ruine:
Nu aspirină sau amfetamine,
Ci un masaj cu multă dăruire.

Chiar dacă el nu-ți va dubla nimica,
Nici nu te va schimba în semizeu,
Vei fi ușor și fin ca turturica,

Convins că-n tine doarme-adânc un zmeu,
Și temporar, vei evada din frica
De Goliat cu crosă de pigmeu.

Dialogul sonetar al celor doi autori, David Valentin și Camelia Ardelean, este unul plin de spirit, de răsfăț metaforic și adesea de îndrăzneli lingvistice care pot să-i deranjeze pe higieniștii moralei, dar aceștia consider că nu au ce căuta în

acest joc al inteligențelor reverberate. Argumen-
tez cu încă două sonete ale celor doi autori:

Căutător de perle – David Valentin

La banii mei, aidoma c-un pașă,
Cum de la tata am și eu dotare,
Sunt cam pretențios, deci, prin urmare,
Poftesc o scoică mare, nu gogoasă.

Pretenții n-am, absurde, la mâncare,
Am apetit grozav deja din fașă;
O scoică-oricât ar fi de uriașă,
Nu cred să îmi provoace tulburare.

Deși sunt un gurmand și-un nesătul,
Eu nu o să-ți pretind din ceruri luna,
Dar provocat, cu-adrenalina full,

În mintea mea când va porni furtuna,
O scoică jur că nu va fi destul,
Deci sincer te întreb: ai numai una?

Perla fermecată – Camelia Ardelean

Scoicuța mea e roză, delicată,
Nu-i marfă alterată, de duzină,
E proaspătă și carnea-i cea mai fină,
Poți s-o consumi cu vin sau apă plată.

O poți servi devreme sau la cină,
E sigură și nou verificată,
Sub valve are-o perlă fermecată –
Te scutură instant din rădăcină.

De cauți doar mărimea, nu valoarea,
Mai bine-ar fi de-acum să-ți schimbi năvodul,
Oceanul, râul, lacul, chiar și marea,

Iar eu schimba-voi perlei mele codul.
De vrei să-l spargi, te paște închisoarea
(Sau poate-ar fi mai aspru eșafodul).

Nu am întâlnit până acum un asemenea duel al sonetelor, ce implică foarte multă răbdare bijutieră și aplecare consecventă și inspirată pe cuvânt. Sonetele celor doi autori, luate separat, în parte, pot lesne să formeze o autolectură, de astă

dată ascunsă după perdeaua interogației poetice, dar nu e cazul. Sonetele fiecăruia se împlinesc și înfloresc în curtea celuilalt.

Soluție de rezervă – David Valentin

Te bucură, iubito, că mă ai,
Căci fără mine, demnă-ai fi de milă!
Alternativa e doar o reptilă,
Ce umblă cu șopârle verzi prin Rai.

Nu are rost să te gândești la vilă,
Pe fundul tău te sfătuiesc să stai,
Chiar dacă mai încerci un guturai,
Mai curmă-ți din pornirea mercantilă!

Nici Raiul nu mai este ce a fost,
A decăzut, deja-i exasperant,
Se fac păcate și în zi de post...

Deși acum am sex-appeal jenant,
Cedează tu o coastă, eu nu-s prost,
Ca Domnul să îți facă un amant!

Ră(tă)cire – Camelia Ardelean

Te afli-ntr-un moment de rătăcire,
Nu sunt o păcătoasă mercantilă,
M-atrage-un cort mai mult decât o vilă,
Și-un măr, decât o droaie de safire.

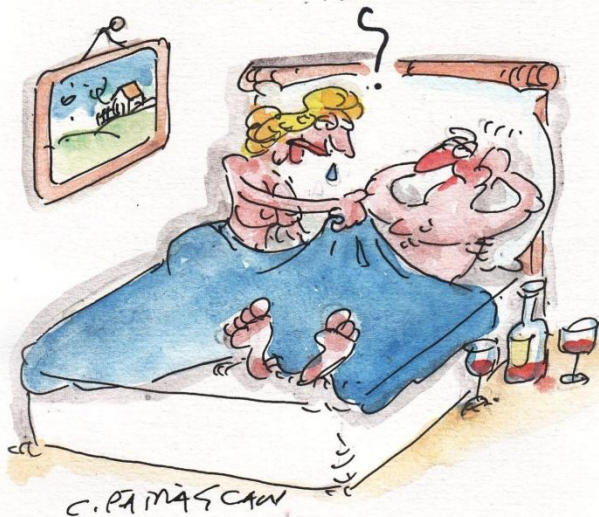
Șopârlele, chiar de-mi provoacă silă,
Pe arșiță sunt bune la răcire;
Mărinimoasă, vrednică din fire,
Le-aș transforma-ntr-o clipă în fosilă.

De coasta mea te rog să nu te-atingi!
În loc de-amant, mai bine-mi iau o vacă,
Nu trebuie din spate s-o împingi,

Ca, plină de elan, ceva să facă –
O mulgi ușor, de sete nu te stingi;
Iubitul îți bea laptele și pleacă.

Cornel UDREA

AM SA ÎNCERC SI' CU
UN DISCURS
MOTIVATIONAL!...

ȪAR
ACASĂ NU-Ȫ
ȪN ȘTARE SĂ
MIȘTE UN PAI!

Dilemă

David Valentin

Ești pentru mine-un semn de întrebare,
Ce-a izvorât din versuri de sonet.
Ascunzi în tine un imens secret:
Ești cactus ori te-asemeni cu o floare?

Poți lesne să corupi și un ascet,
Faci piatra dură să se înfioare,
Culcați îți zac bărbații la picioare,
Mortală ești ca tunul pe afet.

Prudent, te răsfoiesc precum o carte,
N-aș vrea să mă confrunt cu o sincopă.
În plus, n-am apetență pentru moarte,

Și c-o gândire fadă, mizantropă,
Mă-ntreb, când toate par a fi deșarte:
Tu ești o Circe sau o Penelopă?

Ghinion

Camelia Ardelean

Se plimbă feți-frumoșii cu toptanul
Prin sera mea de cactuși ori camelii,
Plasată sub un strat de epiteliu,
În mintea-mi unde-n pripă dau cu banul.

De-o parte înșirat-am toți rebelii
Cu „fumuri“ vii, ce-aproape-ating tavanul,
Când singuri își ridică-n slăvi... caftanul;
De cealaltă, pe-amicii plictiselii.

În mijlocul golit, c-un ritm alegru,
Zeloasă etalez a mea baghetă,
Decisă a-mi crea un ins integru.

Magia se vădește incompletă:
În locul lui Ulise-apare-un negru,
Cu... arcul său vizibil prin lunetă.

Norocul tău

David Valentin

Nici negrii nu mai sunt ce-au fost odată,
Iar arcul lor, cu lungile săgeți,
E bun acum de-arac la castraveți,
În sera ta așa de populată.

Dar nu îți da cu capul de pereți,
Căci vin și nu vei fi neconsolată!
E drept că pielea nu îmi e bronzată,
Dar încă am în mine nouă vieți.

Amicul la nevoie se cunoaște,
M-am hotărât să nu te las la greu,
Renunță să te rogi, să mergi la moaște,

Trimite-l în origini pe pigmeu,
Căci simt în mine leul cum renaște,
Te voi sui pe arc de curcubeu!

Angoasă

Camelia Ardelean

E drept că pielea nu îți e bronzată,
Dar ești un Don Juan recunoscut
Și știi să mânui acul de cusut,
Când ața-i mătăsoasă, delicată.

Cu tine m-aș întrece la țesut
(Ca Penelopa-n vremuri, devotată),
Iar pânza ne-am broda pe nori de vată,
Uzându-ne ghergheful precaut.

Dar teamă mi-e că pensia ți-e scurtă,
Chiar dacă mare-ți este... hărnicia,
Și ne vom duela cu goala burtă,

Cuprinși concomitent de agonia
Că ne vom strămuta din nori în iurtă
Și ne-om calma instant zburdălnicia.

Cine nu riscă nu câștigă

David Valentin

Frumoasă Penelopă, *je m'en fiche!*
De tine-ndrăgostit de nu se poate,
Nu-mi trebuie nici bani și nici palate,
M-aș mulțumi cu un banal tufiș.

Cu simțurile brusc exacerbate,
N-avem nevoie de acoperiș;
Doar ne iubim și ronțăim măcriș,
În luminiș, la Deva, sub Cetate.

Vom țese o poveste de iubire...
Mă trage ața, pregătit e acul,
Sunt ca mașina de cusut din fire,

Dar bag mereu marșarier, ca racul.
Te voi răpi, chiar de la mănăstire,
Deși presimt că o să dau de dracul!

Suspiciune

Camelia Ardelean

Aș accepta să fii al meu Ulise,
Dar nu mai cred de mult în vorbe goale,
Ce-n ochii mei nu fac două parale,
Nu vreau să schimb bancnotele pe fise.

Și nici să-mi bată-un vânt uscat prin oale,
Pe sub măcriș cotrobăind caise,
Ca să-ndulcesc iubirea(-mi) ce se-acrise
(Căci doar în vis mai ronțai trufandale).

Verifică-ți mai bine contu-n bancă,
Substituie tufișul cu o vilă,
(Am sânge-albastru, nu sunt o țărancă),

Renunță la gândirea infantilă!
De-ncerci să cucerești o ardeleancă,
Mașina de cusut ți-e cam umilă!

Certitudine

David Valentin

Observ că romantismul îți lipsește,
Nu vrei romane, scene cu balcoane,
Ci conturi pline, vile din betoane
Și câte-un fish (în românește, pește).

Refuz, pe bandă, sute de cucoane,
Ce fost-au trufandale dulci, firește;
Mașina de cusut nu prididește
Să le cârpească piei și silicoane.

Ca un Luceafăr, singur, menestrelul
Nabab, ducând o viață de ascet,
Doar ție-aș vrea să îți ofer inelul,

Împărtășind cu tine un secret:
De paturi late plin îmi e castelul,
Dar jur că e mai bine în boschet!

Confort

Camelia Ardelean

Decât o Julietă flămânzită,
Cu triluri și romanețe sub balcoane,
Mai bine-n riduri Botox, silicoane,
Și-n portmoneu lovele de o pită.

Aș renunța la mofturi de cucoane
Și m-aș lăsa de tine răcorită,
Într-un boschet, la munte, pe-o pepită
Ori pe-un inel veridic, nu zorzoane.

Dar peștii îi prefer în farfurie,
Cu sos de roșii sau de usturoi.
Am cereri de nevastă peste-o mie,

Găsește un trifoi cu patru foi,
Ca să-ți surâdă șansa tocmai ție
Și tu să fii bondarul meu din roi!

Riscuri neasumate

David Valentin

Ți-aduc o pâine, miere de trifoi
Și pește, chiar de tot îi crește prețul,
Deși prefer friptura, căci nutrețul
E un meniu pretabil pentru boi.

Aleg să fiu ascet, precum staréțul,
Călare pe un vraf de euroi.
Te vreau, dar nu în viața de apoi,
Să mi se sape groapa cu hârlețul!

Ți-am declarat fâțiș al meu amor,
Vrăjit de feromoni ce-ți ies din trup.
Când mă arăt, în zale, c-un topor,

Toți претенții tăi dispar în grup,
Dar nu aș vrea ca trântorul să mor,
Chiar de ar fi să mă inviți în stup.

Propunere

Camelia Ardelean

Curajul tău e dulce nebunie,
Sunt măgulită-acut de-a ta iubire;
Călare dacă ești pe-un vraf de lire,
Nu mă jenează mica ta hernie.

Adaugă vreo două-trei safire
Și-un diamant – primesc cu modestie,
Că-ți aparțin, cu tot cu nevralgie,
Fidelă soață, aprigă din fire!

Toporul numai lasă-l la intrare
Și ia-ți ciocanul, azi, de bunăvoie!
Vom bate cuie dese-n reluare,

Nu în pereți, ci unde e nevoie,
Sau ne-om iubi în Golful din parcare,
Adăpostiți de ploaie ca și Noe.

Speranțe

David Valentin

E minunat să te iubești în ploaie,
Sub curcubeu, de zeci de ori pe an!
C-o damă fără teamă de ciocan,
Nici cuiul n-are poftă să se-ndoaie.

În Golful vechi clocește un curcan,
I-am pus în portbagaj un braț de paie;
Te-aș invita la mine în odaie,
Dar majordomul este în Taiwan.

La tine mă gândesc neconținut,
Îți voi aduce un măreț tezaur,
Bănet și pietre, tot ce ți-ai dorit.

Cu undița în mână stau pe-un plaur;
Deja la trei dorințe m-am gândit,
Când prind în vârșă peștele de aur.

Speranțe deșarte

Camelia Ardelean

Umorul tău m-atrage ca magnetul
Și-uneltele îți sunt de calitate:
    Au și finețe, au și duritate,
Ar fi tentant să le gălesc secretul.

(Cu întrebuițări nelimitate,
Le-uzează doar în sinea sa poetul);
La dragostea-ți închis-am robinetul,
    Când m-ai lăsat cu țevile tăiate.

Nu mă încred în pești ce dau cadouri
    Sau în curcani care clocesc în paie;
Doar la TV de-i văd sau în tablouri,

Mă și gândesc instant la o tigaie,
    Unde să-i pun în formă de rulouri,
În timp ce tu visezi să-ți cânt în ploaie.

Optimism lacustru

David Valentin

Mă și vizez în chip de paparudă,
Dansând în ploaia rece, ca apașii,
Iar tu în preajmă, potrivindu-ți pașii,
Jumate goală și jumate nudă.

În juru-ți zboară-n stoluri fluturașii,
Își plâng printre sughituri soarta crudă.
Credeam că-i doar mișcarea ta preludă,
Vibrația ce-ți saltă pepenașii.

Din cer cad pești și broaște, flori de gheață,
Tu cânti în ploaie, mânuiesc arcușul,
Încerc un zâmbet să-ți aduc pe față

Și palmei tale îi sărut căușul.
N-ai vrea ca, totuși, dis-de-dimineată
Să folosim (dar împreună) dușul?

Dezamăgire

Camelia Ardelean

Pe criza asta cvasimondială,
Nu strică niciun pic economia
(Căci toate s-au scumpit, chiar și hârtia),
Mai bine-i să dansăm sub apa... goală.

Și astfel, am putea coregrafia
S-o ajustăm la duș, pe verticală –
Năstrușnica-ți fantasmă-ar fi reală,
Dar din... arcuș rămas-a doar stafia.

Dezamăgită,-n mine flori de gheață
Și cactuși magici înfloresc în pripă.
Mă duc la pescuit de-obleți, cu ață,

Fiindcă-n mațe foamea se-nfiripă,
Nu am noroc la para mălăiață;
În viața mea, neșansa-i stereotipă.

PIATA FORTEI'
DE MUNCĂ
SUFERĂ MULT...
GREU MAI
GĂSEȘTI UN
MESERIAS!

4.000 DE LEI?!

CE-AI BAUT,
CE-AI MÂNCAT
ȘI CU CE AI
STRĂNS ÎN
BRATE!...

C. PĂTRĂȘCAN

Baie în doi

David Valentin

Mizantropia ta mă înfioară,
Eu tandru-ți pun în plete caprifoiul,
Iar tu mă-ndemni să folosesc cimpoiul,
Că nu e bun arcușul la vioară.

De nu vrei duș, în șură am butoiul,
În el puneam curechi odinioară;
Nu curge, chiar e plin, căci astă-vară
Mi s-a-necat accidental cotoiul.

Noi doi vom fi ca soții Diogene,
În butea super plină de iluzii.
Senzații vei avea, nepământene,

Când pe sub apă-ți voi monta perfuzii.
Uita-vei și de foame, de migrene,
Când vom mânca semințe în jacuzzi.

În butoi

Camelia Ardelean

Cimpoiul dibuiesc cu felinarul
(Deși mai indicată-ar fi o lupă),
Ești singurul ursit să mă corupă
Și un maestru-n muzică, ai harul!

Îmi simt iubirea gata să irupă,
Din tine când țâșnește jaguarul;
Sorbim din plin fantasme cu paharul,
În timp ce butea-i gata să se rupă.

Ne bălăcim în dulcile ispite,
Uitând de temeri existențiale,
Și cu perfuziile contopite,

Filozofăm pe teme medicale.
Prin doagele și cepul risipite,
Emitem interjecții și vocale.

Plimbare pe Calea Lactee

David Valentin

Aceasta este muzica ce-mi place
(Doar interjecții, onomatopee),
Ce poate să înalțe, ca pe zmeie,
Femeia evadând din carapace.

Adrenalina fierbe-n pirostreie
Și umple până-n gură poloboace,
Cimpoiul dezumflat acuma tace,
Iar laptele se bate-n putineie.

În grinda-naltă se va sparge valul,
Iar timpul va-nceta să mai existe...
Pentru final, din traistă iau cavalul,

Să șterg pe veci „Catena” de pe liste.
Cât timp ne descurcăm cu cașcavalul,
Ne îndopăm cu leacuri naturiste.

Tratament naturist

Camelia Ardelean

De când mă știu sunt fană a naturii,
Iar... cașcavalul e-o delicată,
Mâncare demnă de o principesă,
Reglându-i gradele temperaturii.

Te-aș folosi de leac și de compresă,
În casă și în colțurile șurii,
Iubindu-ne la granița torturii
(Un vânător c-o aprigă tigresă).

Însă cavatul are o fisură,
De-atâta cântec s-a uzat, săracul,
Să-l folosești devine-o aventură

(La pomul lăudat nu mergi cu sacul);
De vrei să cânti ori să îl duci la gură,
Falsează și instant îl prinde tracul.

Concert pentru caval și voce

David Valentin

De stai și cugeți mai profund, la rece,
Cum trebuie să sufli în caval,
E inutil, e pur instinctual.
Când anii trec, chiar și cavatul trece...

Sunt panaceul fără de egal,
Cu magice efecte intrinsece,
Făcut ca energiile să-ți sece,
Cu foc de artificii la final.

Chiar dacă mai falsez la un diez,
În ritmuri care tind să te sufoce,
Cu forță îndoită-o să pretez,

Iar tu vei acuza plăceri atroce.
Sunt sigur, când pe culme explodez,
Mă vei acoperi la solo voce!

Talent nativ

Camelia Ardelean

Ești un talent nativ, neîndoielnic.
Pe portativ lăsa-m-aș descifrată
De tine (dirijorul cu cravată
Și cu baghetă magică), vremelnic.

(Ești mai gustos decât o ciocolată,
Un tratament mai mult decât prielnic!
Entuziasmul tău neșovăielnic
Ar învia și-o frunză de salată.)

Dar frică mi-e, de-ți frângi diapazonul,
Și notele, și ritmul le vei pierde,
Nu vei putea distinge, ca afonul,

Sonata mea ce-ar vrea să te dezmiere.
Voi acorda în minte saxofonul,
Visând să-ți cânt un *blues* la iarbă verde.

Sonată la iarbă verde

David Valentin

Deși mai sprinten sunt decât zvârluga,
Când e s-ascuți în iarbă o sonată,
Prudent, o variantă indicată
E să gândești pe unde scapi cu fuga.

Dar de-ți apare-n față buturuga
Și te împiedici, ai făcut-o lată,
Iar de bagheta-ți este afectată,
Doar Domnul poate să-ți asculte ruga;

Să-ți întărească sufletul și trupul,
Plămâni, ca să sufli în baloane,
Răbdare, să golești de miere stupul,

Tărie-n slăbiciunile umane,
Iar în final, să poți urla ca lupul:
-De ce n-am, Doamne, două saxofoane?

Destin

Camelia Ardelean

Destinul ți-e de mult pecetluit:
Să mă-ntâlnești și să deguști din miere,
Să-l întărești instant, cu precădere,
Pe lupul rareori dezlănțuit.

De fiara încă drepturile-și cere,
E fi'ndcă mă pricep la împlânzit
Și l-am dresat pe părți, amănunțit,
Pe mamiferul încă în putere.

Atrasă-am fost mereu de animale,
Cu cât mai bestii, cu atât mai bine,
Un cavaler cu sabie și zale

E perimat și nici nu e de mine.
Mai bine o jivină cu parale,
Decât un Făt-Frumos dregând ruine!

Nu sunt Făt-Frumos

David Valentin

N-am fost, nici n-o să fiu un Făt-Frumos,
Ci mai degrabă lupul singuratic,
Sensibil, blând și uneori sălbatic,
Hălăduind în codru-ntunecos.

Eram masculul alfa, carismatic,
Ce întorcea destinele pe dos,
Cântând modest la fluierul de os,
Pe când Scufițe cuceream, pragmatic.

Să tragi afară fiara, te socoți,
Visând că-n lup ascuns e poate leul.
Nu am avere în dolari și zloți,

Degeaba-ncerci cu biciul, reteveiul.
Lețcaie de la mine n-o să scoți,
Încearcă să seduci mai bine zmeul!

Hotărâre

Camelia Ardelean

M-am răzgândit, mă mulțumesc cu lupul,
Căci ursul nu e apt să mă înșface,
Să-mi soarbă mierea de sub carapace
(De-ar fi mai rău, i-aș dărui tot stupul.

Nu mă-nspăimântă fiarele vorace,
I-aș oferi nectarul cu calupul,
Să-l guste-ncet, cu grijă, de pe trupul
Mustind febril de-arome orgiace).

Pe lup l-aș prefera în loc de zmeu,
Că-i priceput din fluier să doinească;
M-ar duce fără risc la apogeu,

Cu harul și priceperea-i firească,
Iar vrednic concertând pe curcubeu,
Fifulu-i s-ar aprinde de la iască.

Elixirul magic

David Valentin

Cu risc major de hiperglicemie,
De gută, herpes și-alte boli cumplite,
Cu simțurile groaznic răscolite,
M-am dus la corb, ce ține-o farmacie.

I-am zis să-mi dea pastile felurite,
Să-mi crească gheare, colții, o urgie
Și alte chestii ce îmi dau tărie
Unei fiare ce-i îndrăgostite.

Am mers acasă, să-mi ridic moralul,
Și-am înghițit licoarea de urgență,
Tot așteptând să crească animalul

Cu trompă, fildeși, monstru de potență,
Dar corbul, mai șiret decât șacalul,
N-a spus că leacul dă și flatulență.

Leacuri băbești

Camelia Ardelean

Chiar de n-ai colți, nu-i nicio tragedie,
Poți face rost ușor de o proteză,
Iar dacă ești stresat sau în viteză,
Iei fagurele, simplu, în gingie.

De trompă vrei (îți spun în paranteză),
Ia țelină, pe oră o felie!
Te vindecă de hiperglicemie,
De spleen, lingoare, gută sau... asceză.

Polenul meu de-l guști, nu ai nevoie
Nici de vr'un corb și nici de alte leacuri,
Căci monstrul tău, trezit de bunăvoie,

Mă va supune ritmic, în atacuri,
Și plin de vervă, cât ai zice „Goe”,
Scuipa-va foc (când vei mânca spanacuri).

Cine nu are bătrâni să își cumpere

David Valentin

Când toate alea-ncep să te mai lase
Și dau rateuri sau ți se apleacă,
Ajută o proteză sau o placă,
Plus țelina, să urci cu zece clase.

Precum Tarzan, te-arunci din cracă-n cracă,
Visezi din nou la fructele zemoase,
La damele cu forme generoase,
Ce-ți dau plăceri și criză cardiacă.

Camelia, cu zone erogene,
O floare ce tentează toți bărbații,
Posedă un nectar ce dă migrene,

Și totuși aș dori să-i intru-n grații,
Dar mă întreb (umflându-mă în pene):
Pe termen lung provoacă palpitații?

Prim ajutor

Camelia Ardelean

De palpitații să nu-ți fie frică,
Sunt echipată-n cazuri de urgență!
Vom respira deodată, în cadență,
Și oxigen ți-oi da, nu sunt calică.

Dacă, în plus, acuzi incontinență,
Repausul între suflări nu strică.
Nectarul meu, cu iz de filimică,
Te va aduce iarăși pe frecvență.

Precum Tarzan aș vrea, schimbând liane,
Într-un balans constant să vii-nspre mine;
Tentați de guave, mango ori banane,

Ne vom ticsi, avizi, de vitamine,
Și acordați ca două noi pianе,
Vom chiui sincron pe note pline.

AM FOST
PRINSA PE
PICIOR
GRESIT!...

Asistentă calificată

David Valentin

Ne vom monta, legați de aparate,
Precum Tarzan ne-om cățăra pe lustre,
Ba, fără conștiința să ne mustre,
Ne vom iubi cu storuri ridicate.

Vecinii noștri, ce-s figuri ilustre,
Nervoși și cu figuri încercănate,
Cu mopuri, disperați, din greu vor bate,
Se vor droga cu plantele palustre.

Pe Beethoven o să-l cântăm în cor,
Ba chiar manele, că-s acum în trend,
Iar când voi leșina în dormitor,

Să nu dai telefon la reverend,
Dă-mi, competentă, primul ajutor,
Dar nu cumva să fie secondhand!

Poli-talent

Camelia Ardelean

Sunt un talent în piele și în oase,
Pe ce pun mâna-ndată se transformă,
Chiar și „informul” poate lua formă
(Restanțele-mi au creșteri dubioase).

Pot preschimba structura filiformă,
Masez, consult, „iau” pulsul, spăl și vase,
Recit pamflete, vindec de grimase,
Cu soața ideală sunt conformă.

Fiind maestră în resuscitare,
Te poți lăsa în grija mea pe loc.
Când „datorită” forței de frecare,

Mitraliera îți va face „poc”,
Nu te voi duce la reanimare,
Te voi contra c-o doză antișoc.

Efect de lupă

David Valentin

Femeile au bioenergie,
Capabile-s să facă și minuni,
Învie-n timp record chiar mortăciuni,
Organe suferind paralizie.

Nu folosesc nici prafuri, loțiuni,
Resuscitează, întăresc, învie,
Măciucă fac și părul pe chelie,
Te-ncing vârtos ca micul pe cărbuni.

Cum mi-a crescut rapid adrenalina,
La tine voi veni cu încântare,
Cu o speranță mare precum China,

Să-mi faci, cu tot talentul, o lucrare,
Și jur că-n cinșpe o să-ți dau chenzina,
Dar nu s-o strici, ci să o faci mai mare!

Legendă

Camelia Ardelean

Exagerarea n-o să te ajute.
Chiar și-un vulcan de bioenergie
O mortăciune nu o reînvie,
Nici dacă-i cânti prohodul pe acute.

Când mă transform în aprigă urgie,
Pot cuceri gigantice redute,
Dar nu să schimb moluștele-n cornute
(Asta-i secvență din mitologie!).

Mi-ar trebui vreo două telescoape,
Să îți măresc și cornul, și chenzina;
Mai iute aș pluti, dansând pe ape,

Sau aș zbura în lună ori în China...
Te-aș pipăi cu degete mioape,
Ca să-mi sporesc nădejdea cât măslina.

Legendele Olimpului

David Valentin

La Creta și Atena, plin de fală,
Te-aș invita în antica Eladă,
Pe unde chiar și orbii pot să vadă
Că sunt măslina cât o portocală.

Speranța e o fată cam neroadă,
Dar longevivă, care, pe sub poală,
Ascunde c-o pudoare imorală
O mătă neagră, animal de pradă.

Nu poți să faci minuni, m-ai întristat,
Credeam că mă transformi în semizeu...
Îmi amintesc, demult, chiar lângă sat,

Pe când iubeam femeile din greu,
Nervoasă, o albină m-a-nțepat,
Și-organul s-a dublat instantaneu.

Masoterapie

Camelia Ardelean

Ar trebui vreo mie de albine
Să te înțepe azi, să-ți vii în fire,
Cu toate că știuta lor menire
N-a fost nicicând potența a susține.

Propun un leac menit să te inspire,
Să te ridice-ndată din ruine:
Nu aspirină sau amfetamine,
Ci un masaj cu multă dăruire.

Chiar dacă el nu-ți va dubla nimica,
Nici nu te va schimba în semizeu,
Vei fi ușor și fin ca turturica,

Convins că-n tine doarme-adânc un zmeu,
Și temporar, vei evada din frica
De Goliat cu crosă de pigmeu.

Sado-maso

David Valentin

Mă tem, cum ai o mână ca lopata,
Că tot masajul tău subtil, frumoaso,
Se va schimba în film de sado-maso,
Având obiectiv să mă dea gata.

Voi fi pe spate vânăt ca Picasso,
E clar că ți s-a pus pe mine pata,
Mă vei toca cu pumnul sau karata,
Dar te implor, doar zona-aceea las-o!

Masează-mă pe piept, pe brațe, spate,
Cu bioenergie și talente,
Pomezi și iruri, creme fermecate,

Ce poate-mi vor trezi puteri latente!
Când rugile-mi vor fi realitate,
Din Goliat voi deveni Terente.

Catifea

Camelia Ardelean

Pot fi, când vreau, o zână delicată
(Sau harpie, de mă provoci statornic);
Te voi masa, inițial, cu „Spornic”,
Ca să te fac să zbori ca o săgeată.

Cu ochiul, ca pisica, pe ceasornic,
Afirmi că vila ți-e ipotecată
(Deții și o vezică operată),
Și că la mine te-ai băga(t) datornic.

Tortura e pe bani, ca terapia
(Caratele le-aș prefera-n inele),
Nu îmi consum cu tine energia,

Dacă în conturi nu posezi lovele!
Destăinuirea-ți mi-a topit vipia
(Ți-aș arăta, dar verzi, vreo două stele...).

Unsă cu toate alifiile

David Valentin

Cu „Spornicul” nu ai la mine spor,
Căci eu prefer uleiuri ce-s virgine,
Extrase din brunete sau blondine,
În presele împinse de amor.

Inele aurite din vitrine
Nu se primesc în dar așa ușor,
Ci doar muncind precum un salahor,
Și la sfârșit să simți un val de bine.

Voi ține cont de tot ce ai propus,
Deși e pe butuci economia.
Eu, teoretic, te doresc nespus,

Se duce suta, să se ducă mia...
Am contul mare cât pământul rus,
Dar din păcate, și-a pierdut tăria.

Policalificare

Camelia Ardelean

Virginele-s acum o raritate,
Un fruct menit cu totul să dispară;
Tu ai nevoie-n patul tău de-o fiară,
Ce să presteze munci de calitate.

La trebuință, sunt și secretară.
De vrei să mă ocupi ca pe-o cetate,
Revino când ai armele dotate
Cu gloanțe care păcăne și zboară!

Degeaba ai... averea cât Alaska,
Dacă pământu-i sterp sau plin de gheață,
Acolo nu orăcăie nici broasca

Și niciun crocodil n-ar face față.
Mai grabnic te salvează rostopasca,
De la eșec să nu îți vină greață.

Asediu prelungit

David Valentin

Mă pregătesc să-ți intru în cetate
Și în albastru am vopsit berbecul,
Să-ți spargă poarta, nu suport eșecul,
Ba și centura ta de castitate.

L-am consultat și pe Ulise, grecul,
Să am un spor de agresivitate,
C-a obținut succese garantate
Și-a evitat, c-un cal de lemn, înecul.

Am ridicat și turnul de asediu;
Plin de elan, am dezbrăcat armura,
Am înghițit pastile ca remediu,

La vinul roșu am uitat măsura.
Te-anunț că am o lună de concediu,
Va fi măcel..., că nu mă doare gura!

Victorie (im)probabilă

Camelia Ardelean

Din versuri îmi reconstruiesc redute,
Să-ți țină piept sau „doar” să te incite;
Am verbele prea bine definite,
Ca vr'un berbec sau miel să te ajute.

Mai bine-ar fi s-o iei pe ocolite,
Cu *Pax* să faci contract. La senectute
Să nu te-mbeți cu zeamă de cucute
(Ești leu acum, dar orele-s grăbite).

Cu fantezia ta seducătoare,
Poți deveni erou în dormitor.
Nu cred că ai nevoie de-ajutoare

(Pastile, vin, uleiuri de motor);
Ulise fost-a zece ani pe mare,
Dar tu ești mai abil „înotător”.

Sărituri la trambulină

David Valentin

Te-am prins la colț c-o rimă-mbrățișată.
Văd că te-mpotrivești, dar fără ură,
La mijloc de cearșaf ai pus cezură,
Mărețe doar „rondelele” se-arată.

Încalec un troheu, de anvergură,
Din teacă scot un iamb, dar disperată,
Scoți steagul alb, cămașa dantelată,
Având, ca Eva, mere pe măsură.

Mă-ncarc cu energii și cu speranță,
Nu e momentul să mai fiu cuminte,
E valu-nalt, adie o romanță,

Iar marea nu e caldă, ci fierbinte;
Apăs încet cu degetul pe clanță,
M-arunc în ea cu capul înainte.

Riscuri (ne)asumate

Camelia Ardelean

Să te avânți cu capul înainte
Nu este tocmai o idee bună
(În marea-mi fremătând, cât o alună,
Poți să îți piezi, din nenoroc, un dinte).

Troheii ne pot ține împreună
Doar până-mi pui inelul dinainte;
Săpând în min(t)e după zăcăminte,
Ai cam risca(t) un junghi să te răpună.

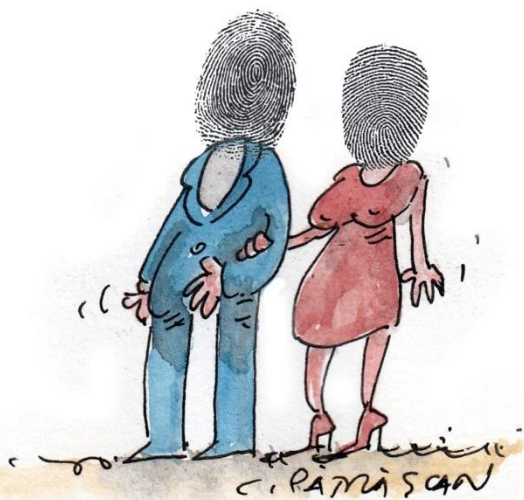
Cearșaful dantelat s-a rupt în două,
Cămașa este franjuri, steagu-i zdreanță;
Ca din senin, a început să plouă.

„Războiul” început cu eleganță
Se-mpiedică de o rețută nouă:
Răpuși sincron, spargem o faianță...

ȘARPE DE DUDĂU!...

TIMPUL ȘI-A PUS AMPRENTA...

Escapadă estivală

David Valentin

Precum Ulise, grecul din Itaca,
O să m-arunc, chiar fără ezitare,
În marea care nu-i așa de mare,
Riscând ca pe atol să-mi cadă placa.

Voi renunța la versuri și visare,
Din barbă o să-mi scutur promoroaca
Și cu nesaț o să golesc cinzeaca
(Îmi pune toți hormonii în mișcare).

Voi renunța complet și la textile,
Ce sunt doar inutile bariere,
Și vom rămâne-ascunși în espadrile,

Pe malul unei mări bananiere,
Ca nuzi, să profităm mai multe zile
Doar de adrenalina din artere.

Cazanele Dunării

Camelia Ardelean

Aș vrea să mă alergî în espadrile,
Serotonina să ne crească iute,
Și dezbrăcați de temeri sau virtute,
Să explodăm ca două vechi torpile.

Navigatori pe mlădioase rute,
Încolăciți cu patos de reptile,
Să ne mișcăm ca niște punți mobile,
Unind cu sârg poteci nemaivăzute.

Vom încerca dieta cu banane,
Ce pielea-n ritm alert o-ntinerește,
Și degustând „siropuri” din romane,

În timp ce promoroaca-n barbă-ți crește,
Vom bulbuci ca Dunărea-n Cazane
(Cu undița vei prinde-un singur pește).

Pescuit la copcă

David Valentin

Arunc cu patos undița în apă;
E frig, dar știu precis care mi-e scopul,
O copcă eu am spart cu târnăcopul,
De data asta peștele nu-mi scapă.

În timp ce-aștept, îmi exersez galopul;
De frig sălbatic buzele îmi crapă,
Iar peștele va încasa o țeapă,
Dar mi-e egal, chiar de-ar veni Potopul.

Am pus cazanul, este pregătit,
Și sper să prind la asfințit sirena.
E vodca rece, am și un cuțit,

În caz de crah, să-mi tai cuminte vena.
Observ că firul mișcă, în sfârșit,
Dar e teroare, a mușcat balena!

Moby Dick

Camelia Ardelean

Balenă dac-ai prins, nu e de șagă,
Căci s-ar putea să fie Moby Dick –
O „generoasă” damă cu batic,
Din spate (s)crin, din față o epavă.

(Dansând din aripi și din ombilic,
Sirena-ți urcă-n salturi vii pe navă,
Dar visul din iluzia-ți concavă
Se sparge brusc în valul inamic.)

Mai bine soarbe-ți vodca-n ritm alert
Și ia din geantă setul de cuțite
(Pe frig ar merge strună vinul fiert),

Nevoie ai de lame ascuțite –
Când tai în vene, nu lovești incert!
(În loc de pește-s bune și clătite.)

Jack London?

David Valentin

Stau cu harponul plin de endorfine
În mâna congelată, fi'ndcă-i ger,
Căci și balena este mamifer,
Chiar dacă are formele mai pline.

Cum gheața e subțire, totuși sper
Să nu se rupă când va fi mai bine,
Și-n ape reci și tulburi, euxine,
Ne vom iubi cu sare și piper.

Nu-mi tai artera, ca să fiu în vână,
La suicidul crud voi pune frâu,
Iar tu nu o să-ți pui ciorapi de lână,

Urmând, normal, o noapte de desfrâu,
Ce va dura mai mult de-o săptămână,
Și o să mă servești cu poale-n brâu.

Mulțimea vidă

Camelia Ardelean

Harponul tău n-ar ține o balenă
Și nici măcar un kil de pălămidă,
Mai sigur o să prinzi mulțimea vidă
Sau un crâmpei din iarna indigenă.

Deși visezi constant la o silfidă,
Ce să te vindece în grabă de migrenă
(Fără perfuzii ori injecții-n venă),
Posibil e s-o nimerești (f)rigidă.

Cu poale-n brâu îți satur apetitul,
Famelic dacă vii în prag de seară,
Mă preocupă chiar „în draci” gătitul;

În loc de pește, îți voi da secară.
Mai bine-i să te saturi cu privitul,
Decât să te îmbeți cu apă chioară...

Masa tăcerii

David Valentin

Nu sunt înnebunit după balene
Și n-o să mă îmbăt cu apă chioară,
Dar nici nu te credeam așa avară
Cu nurii, căci dădeai mărunț din gene.

Mă așteptam scânteia să apară,
Să ningă-n dormitor cu dalbe pene,
Bătăi cu perne, încleștări perene,
Dar m-ai ținut doar pe târnaț, afară.

Speram s-avem încrâncenate lupte,
Să bem absint și-apoi să dăm la rațe,
Dar stăm singheri, cu abdomene supte,

Ca niște veritabile paiate...
Nu se aude zvon de arcuri rupte,
Ci doar un sumbru chiorăit de mațe.

Sporturi extreme

Camelia Ardelean

Dar penele au cam ieșit din modă,
Iar rațele-s vândute la exporturi;
Scânteile prind viață cu eforturi
Pe o saltea bătrână, incomodă.

Mai bine ne-am iubi pe iarbă-n corturi.
M-am săturat să țip în vechea Skodă,
Când practic vocalize cu metodă,
Probând în doi puzderie de sporturi.

Din gene când dădeam, aveam o rază
Ce îmi intrase-n ochi, inoportună;
Simțeam în mine mațul cum vibrează,

De foamea ce-o aveam în el de-o lună.
Speram în contul tău să am o bază,
Dar în lovele-ți crește o lacună.

Contorsionism nocturn

David Valentin

Cu tine-n brațe voi cădea-n neant,
Deși poziția e incomodă;
E un amor mortal, de hexapodă,
Cam chinuit, prestat într-un Trabant.

Ne lăfăiam, de ne-ntâlneam în Skodă,
Și nu venea nici SMURDUL, galopant,
N-aveam luxații, un picior flotant,
Chiar de zbierai ca preoții-n pagodă.

De foame nu mă plâng, căci sunt sătul
De contorsionisme prin mașini.
Tu mă credeai, probabil, un mogul

Cu carduri, din orașul cu lumini...
Dar fii pe pace, vom mânca destul,
Căci am cules din stradă trei găini!

Pisica persană

Camelia Ardelean

Găinile nu cred că te salvează,
Când partenera-i vegetariană.
(Să-mi etalez talentul de soprană,
Mi-ar trebui o vilă sau o oază.)

Nu mă poți prinde-n laț cu o tocană!
Din mine feromonii când plonjează,
Fă rost măcar de-o Dacie mai brează,
Unde s-alinți pisica mea persană!

Te paște-un nenoroc, de ești romantic,
Căci nu mai e la modă gentilomul,
N-ai cum să cucerești c-un aer antic,

Plutind cu capu-n nori ca astronomul.
Procură-ți iute un... ocean gigantic,
Vei călări-n galop tot... hipodromul!

Maraton erotic

David Valentin

Am planuri mari, te-mbii într-un Buick
Sau și mai bine într-un Cadillac;
Nu e al meu, e al lui Țiriac,
Și poți să faci și dansuri din buric.

Îmi dau extremitățile cu lac
Închis, să par născut în Mozambic;
Pe culmi nebănuite te ridic,
Deși pe dedesubt sunt pui de dac.

O să plutești, vei fi așa de sus,
C-o să te văd cu greu, doar prin lunete,
Cântând „Katiușa” ca soldatul rus,

Chiar dacă e străpuns de baionete.
Din zori ne vom iubi, pân' la apus...
Ia-ți apă multă, să nu mori de sete!

Levitație

Camelia Ardelean

De vrei în doi să levităm cuminte,
Ne trebuie îndată un balon;
Îți voi cânta cu patos din trombon,
Scăpându-te-n etape de veșminte.

Cu riscul să ne prindă vr'un ciclon,
Ne vom roti, cu spaimă de cuvinte;
Vom trage simultan săgeți la ținte,
Nu vom ierta nici cel mai mic cotlon.

În tine, d(r)acul când s-o răscula,
Vei da uitării lacuri sau vopsele,
Nu vei avea nevoie-a simula

Că ești din Mozambic sau dintre stele.
Vom coborî din nouri pe-o perdea,
Uniți în țipăt lung de cucuvele.

În hamacul stelar

David Valentin

Nu mai avem nevoie de balon
Cu aer cald, să evadăm spre astre,
Poți doar să-nghiți pastile mici, albastre,
Și zborul se transformă-n maraton.

Vei da uitării nopțile sihastre,
Cu bufnițe și note de trombon;
Vom demola cu sânge, la unison,
Sechele de erotice dezastre.

Cu patos voi călca pe căi lactee,
Pe neumblate căi venusiene,
Pe unde mai adie alizee,

Ce tănuiesc și păsări fără pene,
Dar sunt pe fază, știu că ești femeie
Cu apetit și poftele perene.

Costumul Evei

Camelia Ardelean

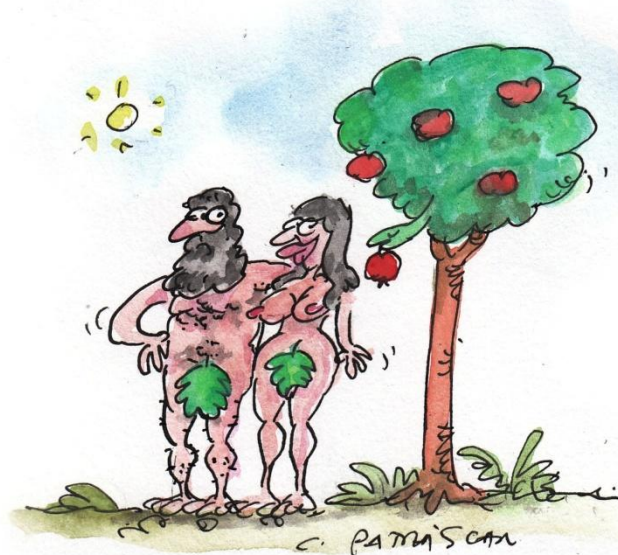
Pastilele albastre și micuțe
Te-or azvârli urgent în altă lume,
Sonetele-ți vor deveni postume,
Și vei „uita” de-amoruri sau puicuțe.

Să evităm a deveni legume
Nu izbutim, cu leacuri din sticlucțe
Sau orice sortiment de bulinuțe,
Ce firul vieții pot să îl sugrume.

Ca apetitul lesne să îți crească,
Îți voi dansa alene din buric,
Pe-o muzică divină, arăbească

(În frunza Evei, niște cizme șic...),
Și deșertând o sticlă de Fetească,
Îmi va părea gigantic tot ce-i mic.

ADAM (U PRIMA DOAMNĂ

UREAU SĂ FIU
MAI BUN DE
SĂRBĂTORI...

OK!
CÂȚI CENTIMETRI?

Fără pastile

David Valentin

Nici dac-ai deveni miriapod
Și-ai poseda o droaie de burice,
Tot zelul tău nu poate să ridice
Un condamnat aflat pe eșafod.

Mai trage pușca numai cu alice,
Sunt sculele deja suite-n pod;
Cu placa pot grisine doar să rod,
Chiar dacă tu ai fi Euridice.

Am încercat să beau pe-ascuns cerneală,
Dorind ca fericit să urc spre aștri,
Albastru de Prusia și scrobeală,

(Nu vreau să am un loc printre sihaștri),
Dar mă întreb, rețeta ideală
Se află, oare-n ochii tăi albaștri?

Buricul magic

Camelia Ardelean

Buricul meu e-nvăluit de-o vrajă,
Mișcarea sa lascivă-nvie morții –
Pistolul sucombat în fața porții,
Resuscitat, un suflu nou degajă.

Mai poți avea victorii de proporții,
Sub ochii mei, ce te vor prinde-n mreajă.
(Sunt ca o portocală-ascunsă-n coajă,
Adusă-n calea ta de mâna sorții.)

Cerneala nu-i pe post de băătură,
Când vrei spre stele să te-nalți în pripă;
Efect vădit obții cu cianură,

Vei prinde iute-un înger de aripă.
(Secretul să percepi furnicătură
În... revolver, e lucrul în echipă.)

Pistolul cu cremene

David Valentin

Buricul tău vestit nu e întreg;
Pe vremea când nici nu erai în fașă,
Ți l-a tăiat c-o foarfecă o moașă,
Și-arată ca un nas de tuareg.

Nu cred nici că ai fi prea pătimașă,
N-o să mă păcălești, că nu sunt bleg.
De vrei să știi, sunt talentat strateg
Și o să birui firea ta pizmașă.

Nu o să mușc cu placa din gălușcă,
Pistolul meu se-aprinde cu amnare,
Fiful-i lung, ca șarpele ce mușcă

Și ți se-ncolăcește pe picioare...
În pungă din belșug am praf de pușcă,
Dar trebuie să fii o piatră tare!

Atac la prisacă

Camelia Ardelean

Cu șerpii sunt prietenă doar dacă
Nu mușcă și nu zvârle cu otravă,
Ca un vulcan ce-aruncă-n juru-i lavă,
Isterica natură de-l provoacă.

Pizmașă nu-s din fire, ci suavă,
Atuncea când bondarii nu m-atacă,
Dar dacă-mi dau târcoale la prisacă,
Posibil să le-ofer câte-o potcoavă.

Pistolul tău cu cremene e antic,
Nu știu cât te ajută strategia,
Chiar dacă pari a fi un tip pedantic.

Eu cred c-ar trebui să-ți schimbi regia,
Ți-ar fi de haznă un fitil gigantic,
Ce-alungă dintr-odată astenia.

Teoria fitilului

David Valentin

Se vede, nu ești meșteră-n fitile,
Și cu pistolul nu prea tragi la țintă,
Confunzi un revolver c-o biată flintă
Sau și mai rău, cu un pistol cu bile.

Când nevralgia tâmpilele-ți alintă,
Iar stupul e încins de multe zile,
Sunt toate încercările futele,
Degeab-ar vrea bondarul să te mintă.

Fitilul lung e-o păcăleală crasă,
Un plagiat sinistru, chiar un furt,
Se stinge și cu ochii-n cer te lasă,

Mai bine e să sufli și-n iaurt,
Căci cu adevărat periculoasă
E bomba mare cu fitilul scurt!

Teoria mărimii

Camelia Ardelean

Proverbul cu „mărimea nu contează”
Probabil l-o fi scris vreun pitic
Înfricoșat, având fitilul mic,
Că și acesta i se-atrofiază.

(Crezând că tot ce-i mare-i inamic,
Se străduia mereu a fi pe fază
Și debita, cu teamă că clachează,
Mottouri despre zeul din... limbric).

E-adevărat că nu sunt o maestră
A armelor cu țintă-apropiată,
Și uneori sunt cam extraterestră,

Zburând ca Peter Pan prin nori de vată,
Dar știu că dirijoru-ntr-o orchestră
E cel ce are freza mai bogată.

Teoria perucii

David Valentin

Cu mătura prin sferele celeste
Poți să te-avânți, dar zdroaba e caducă,
Oricarechel își pune o perucă
Și pare că-i Samsonul din poveste.

Când simți sub stern că dracii te apucă,
Piticii joacă renghiuri cam funeste.
Sunt singurul ce nu îți joacă feste,
Doar cheamă-mă când dorul te usucă!

Sunt un gigant cu suflet de copil
Și dornic să-ți ofere alinare.
Cu părul stau mai prost, dar sunt viril,

Îl am pe spate, piept și pe picioare...
Poți chiar să uiți de-amnar și de fitil,
Eu n-am pistol, am praștie-n dotare!

Teoria teoriei

Camelia Ardelean

Cu praștia poți nimeri și vrăbii,
Precum și delicate păunițe,
Ai drum deschis la țate, duduțe,
Ce-admit, frivole, arme vechi ori săbii.

De vrei să ai accesul la „zeițe”
Ce se expun pe iahturi sau corăbii,
Nu-ți decora centura cu portsăbii,
Vei alunga puhoiul de domnițe!

Lui Gargantua-i semeni negreșit,
Ești un bonom simpatic, cu umor,
Îți place viața-n goana de iubit,

Nu te-nspăimântă pana de motor,
Dar cu-arsenalul clasic, scorojit,
Vei prinde gospodine la Obor.

Teoria lui Pascal

David Valentin

Cu arme albe nu mă mai complic,
La modă-s cele negre la culoare.
Cu praștia arunc urgent o floare
Și-ncepe grabnic jocul din buric.

Cadânele nu au nici rău de mare,
Se dau în bărci, se suie și pe bric;
Sus, pe catarg, în grabă le ridic...
De când e lumea, totu-i vechi sub soare.

E drept că sunt nebun după chermeze,
Să curgă vinul gărlă în pahar.
Cu toate astea, simțurile-s treze,

Iar fetele degrabă-n brațe-mi sar,
Chiar dacă mi-e puțința în piuneze.
Cu vârsta, mânci mai mult, iubești mai rar...

Zmeul Zmeilor

Camelia Ardelean

Că-n tine arde-un zmeu plin de dorință,
Chezașă-i cartea plină de sonete,
În care mă alinți cu epitete
(Umorul ni-e sistem de referință).

E clorofilă și-ntr-un castravete,
Dar' mite sânge cald într-o ființă,
Iar dacă ai un pic de iscusință,
Scoți nădușeală și dintr-un perete.

Piunezele sunt bune în birouri;
Tu ai puțință cât într-o armată
Și-un cont la CEC cu peste opt zerouri

(În visul tău cu gust de ciocolată).
De ai avea vreo câteva lingouri,
Te-ai da viril chiar și cu apă plată.

Zero barat

David Valentin

Am sânge-n instalație cât zece,
Un zmeu pe lângă mine-i o potaie
Ce dă din coadă, pusă-ntr-o copaie,
Văitându-se că apa este rece.

Cu capetele am frecvent bătaie:
Mereu sunt amatori să mi le frece
(Cu mentă, din grădină, din ghivece),
Ba chiar și doamne brune sau bălaie.

Mi-i existența dulce-amăruie,
Tivită cu nostalgice ecouri,
În loc de piuneze bat și cuie,

Dar nu renunț deloc la apropouri,
Doar contul înspre cer cu fală-mi suie –
Nu e cu opt, ci-o droaie de zerouri.

Cote maxime

Camelia Ardelean

Nu știu de instalația îți merge
(Egoul văd că ți-e la cote-nalte).
În visul roz, posibil să-ți tresalte
Vr'un cap de zmeu (realul însă-l șterge).

Chiar istovit ca trenurile-n halte,
Fantasmele ți-s dornice s-alerge.
Doar contul vă ajută a converge:
Tu, „muzele” dispuse-n pat să-ți salte.

Iar de frecat, mai bine-i cu pălincă,
Te scapă de răceală sau reumă,
Și chiar de „muza” face caterincă

De zelul tău, ce-n pripă te consumă,
S-ar învoi să-ți cânte la tilincă,
Dac-o masezi domol în băi cu spumă.

Teorie și practică

David Valentin

Se vede că ești tare-n teorie,
Și practica săracă se răzbună,
Te-agiți ca posedatii din tribună,
Dar jocul nu se face pe hârtie.

Vorbești de zmei, nu de lichid de prună,
Nu dai în mingi, driblezi cu frenezie;
Eu, chiar având chelia colilie,
Mai trag la poartă dacă dau arvună.

Doar Doine fredonez, căci pasămite
La reumă ajută sex-appealul;
Sirenele ce-abundă de ispite

Îmi dau un solz, să exersez doar trilul.
Cameliile, sigur mai zgârcite,
Au doar miros, dar își ascund pistilul.

Pistilul magic

Camelia Ardelean

Pistilul de Camelii,-o raritate,
Nu-și dăruiește-așa ușor nectarul,
Nu-ți dă să bei din seva-i cu paharul,
Doar cu pipeta, stropi de calitate.

Pistiluri fade, seci, găsești cu carul,
Se-ntrec în zel, dar nu în puritate,
Nu au carismă, personalitate,
Experte sunt să-ți „ardă” buzunarul.

De vrei ierbarul să ți-l completezi,
Colecția să îți îmbogățești
Cu unicate după care-oftezi,

Găsite azi mai lesne în povești,
Va trebui profund să reflectezi:
Cu plantele de soi nu te pripești!

VĂRSTA-I DOAR UN
NUMĂR...

MAXIM
DOUĂ!

A FOST BINE
ȘI CU TINE,
ÎNSĂ NUMĂRUL
LUI AVOGADRO...

Despre esențe

David Valentin

Esențele se beau pe îndelete,
Din sticle mici, nu-ți trebuie pahar;
Eu, personal, beau vin de Murfatlar,
Ce înglobează însușiri secrete.

Un elixir nu îl găsești la bar,
Dar și mai rar îl poți găsi la fete;
Chiar de îl cați în locuri mai discrete,
Efortul este muncă în zadar.

Cameliile, cum a zis Dumas,
Au și dulceață, dar și un blestem,
Dau dependență, au cârlig în glas,

De care tinereii se cam tem,
Dar eu de modă veche am rămas;
Că sunt gurmand, o s-o consum... și gem.

Autonomie

Camelia Ardelean

De vrei să-mi guști magiunul cu aromă,
Îți trebuie curaj și nebunie;
Vei trece, de la șoc, la agonie
Sau de la soare, la o supernovă.

Maestru ești, pesemne, la chimie
(Nu sunt ușoară ca o axiomă);
Îmi place să aleg, autonomă,
Între ciocan și ac cu gămălie.

Iar celor tineri nu le țin isonul,
Căci sunt anoști, nu au experiență,
Nu te transportă-n Ford, ci cu vagonul,

Având carențe la inteligență;
De-i pui să-și folosească neuronul,
Nu îl găsesc sau e-o reminiscență.

Sfatul medicului

David Valentin

Mă paște, incredibil, un blestem,
Ce-i văr cu ghinionul și bizarul;
Un cal nu e egal cu armăsarul
Și nici magiunul, hotărât, nu-i gem.

Pozezi talente doldora, cu carul,
Cu acu-n mână cânți un requiem,
Dar c-un ciocan și firea-mi de boem,
Vom bate cuie să uităm amarul.

Cu mintea încă stau destul de bine,
Memoria, în schimb, e vai de ea!
Avea cândva valori elefantine,

Acum mi-e gândul numai la peltea.
Să pui, să nu se strice, aspirine!
Cu glicemie mare pot gusta?

Sinteză

Camelia Ardelean

Magiun, peltea sau gem, ce mai contează,
Când dulce-s din picioare până-n freză?
Sunt un morman de fructe, o sinteză
A unor feromoni ce stimulează.

Visez o aventură pe faleză,
Să fiu iubită-n zori pân' la amiază
Ori până pierе cea din urmă rază,
Să-mi țin caroseria în viteză.

Iar gemul nu-l păstrez cu aspirină,
E-un elixir cu termenul extins,
Menit a fi servit ades la cină,

Și nu dă indigestii, fii convins!
Dar când să dai atacul la stupină,
Îți crește glicemia dinadins.

Detalii

David Valentin

Te-asemeni cu o Pronie Divină,
O Mecca, însă doar pentru eretici,
Un elixir dorit de diabetici,
Cu zahăr, dar cu multă insulină.

E clar că nu fac parte din ascetici,
Visez cu tine nopți cu lună plină,
Să-ți umplu rezervorul cu benzină
Și frâu să dau căluților poetici.

Să ne lăsăm apoi luați de val,
Într-un decor cu stânci, ultramarin,
Să aruncăm pelteaua la canal,

Că-mi dă dureri de cap și intestin.
Vreau să jucăm scenariul carnal,
Pe jos, când arde focul în cămin!

Cură cu spirulină

Camelia Ardelean

Nu sunt o Mecca și nu sunt divină,
Deși un înger zboară-ades în mine.
O scoică-am moștenit (care conține
O porție-mamut de spirulină –

Complex de vitamine, ce te ține
Spre ceruri avântat ca o tulpină;
Nu poți să o procuri cu o chenzină).
De știi să o deschizi, îți aparține!

Sunt o văpaie, clocotesc de lavă,
Adesea mă transform într-un vulcan,
Îmi vând frecvent norocul pe-o potcoavă,

Când am, să călăresc un mânz, elan;
Naiadă sunt, fierbinte ori suavă,
Atunci când mă răsfeți în stil persan.

Propun țelina

David Valentin

Voi face-o constatare hazardată,
Chiar dacă tonul, poate, te ofuscă:
Nu cred că ești o scoică sau moluscă,
Deși mai scapi o perlă câteodată.

Ești ca o spirulină ce se uscă –
Promițătoare, dar neconsolată;
Epavele ajută câteodată
Sirene suferind de rău de muscă.

Sunt stinși de mult vulcanii subacvatici,
Iar lava este rece, în visare;
Tânjești la inorogi aristocratici,

Elani măreți cu coarne bipolare,
Dar până să apară mânji sălbatici,
Te consolez(i) cu un căluț de mare.

Gastronomie erotică

Camelia Ardelean

Mă refeream la scoica din dotare
(Comoara mea, primită de la mama),
Extrem de prețioasă, ține seama,
C-o specială, unică savoare!

Mai delicioasă chiar decât pastrama,
Îți tulbură instinctele primare,
Având și antidotul de calmare;
Când guști din ea, pe loc te prinde flama.

Căluți de mare o râvnesc constant,
Se zbenguie în jur cu lăcomie;
Să-(m)i urce în viteză pe versant,

Ar face un exces de dărnicie –
Îmi fac mărturisiri la post-restant,
Că sunt *pe valuri* în gastronomie.

Căutător de perle

David Valentin

La banii mei, aidoma c-un pașă,
Cum de la tata am și eu dotare,
Sunt cam pretențios, deci, prin urmare,
Poftesc o scoică mare, nu gogoasă.

Pretenții n-am, absurde, la mâncare,
Am apetit grozav deja din fașă;
O scoică-oricât ar fi de uriașă,
Nu cred să îmi provoace tulburare.

Deși sunt un gurmand și-un nesătul,
Eu nu o să-ți pretind din ceruri luna,
Dar provocat, cu-adrenalina full,

În mintea mea când va porni furtuna,
O scoică jur că nu va fi destul,
Deci sincer te întreb: ai numai una?

Perla fermecată

Camelia Ardelean

Scoicuța mea e roză, delicată,
Nu-i marfă alterată, de duzină,
E proaspătă și carnea-i cea mai fină,
Poți s-o consumi cu vin sau apă plată.

O poți servi devreme sau la cină,
E sigură și nou verificată,
Sub valve are-o perlă fermecată –
Te scutură instant din rădăcină.

De cauți doar mărimea, nu valoarea,
Mai bine-ar fi de-acum să-ți schimbi năvodul,
Oceanul, râul, lacul, chiar și marea,

Iar eu schimba-voi perlei mele codul.
De vrei să-l spargi, te paște închisoarea
(Sau poate-ar fi mai aspru eșafodul).

Reclama, sufletul comerțului

David Valentin

Am devenit un mizantrop pragmatic,
Trăind o incredibilă-ntâmplare:
O doamnă promitea o stea de mare
Și ascundea un monstru subacvatic.

De-atuncea, când e vorba de mâncare,
Chiar dacă sunt ursuz și antipatic,
Iar mațul cântă într-un ritm sălbatic,
Iau marfa-n mână, fără supărare.

O pipăi și mă uit cu luare-aminte,
Fac și raportul calitate-preț;
Pescarul vrea bănuțul înainte,

Crezând că mușteriul e un fleț.
Decât un fruct de mare ce te minte,
Prefer să cumpăr fructe de coteț!

Lut sau porțelan

Camelia Ardelean

Eu nu-ți promit nimic, nu-ți face planuri,
Sunt sigură pe ce posed și dacă
Preferi în loc de icre negre-o vacă,
Îndreaptă-te lejer spre noi limanuri!

Mai bine ține-ți apetitu-n teacă
Și cerne-un vas de lut, de porțelanuri,
Înfrânge-ți distructivele elanuri,
De vrei să guști, în loc de crengi, o bacă!

Cotețele ascund mereu miasme,
Iar „fructele“ din ele au toxine,
Nu îți provoacă freamăt ori fantasme,

Nu se brodesc cu miere de albine.
Dacă-ți dorești să te resimți ca-n basme,
Îngurgitează scoicile divine!

Măsuri de precauție

David Valentin

Al fructelor de mare sunt un fan;
Aș vrea să gust, dar e ceva bizar,
Ești prima scoică-având și caviar,
În plus, s-o sparg, îmi trebuie ciocan.

Fiindcă te-ntâlnesc destul de rar,
E mai ușor c-un pui ori un curcan –
Îl iau din galantar, de la băcan,
Și-n timp ce-l frig, torn vinul în pahar.

C-o ai pe stoc, eu nu mă îndoiesc,
Și vrei să mi-o servești pe farfurie,
Dar teamă mi-e să nu mă-mbolnăvesc

Sau să mă procopsesc cu alergie.
Întâi e important să lămuiesc
De scoica ta mai e în garanție.

Dovezi incontestabile

Camelia Ardelean

La foame excesivă merge puiul,
Curcanul sau tocana de insecte;
Nu au deloc erotice efecte,
Dar îți dau forță ca să urci și gruiul.

Iar dacă ai tendințe circumspecte
Și frică ți-e să nu-ți „ciobești” *Feng Shui*-ul,
Degustă corcodușul sau gutuiul!
Ar trebui cerința să-ți respecte...

Valabilă de este garanția,
Poți singur, negreșit, a te convinge,
Căci scoica nu miroase ca gulia,

Atunci când prospețimea o atinge,
Nici nu te-apucă-ndată bulimia,
Culoarea-i când, ciudată, te respinge.

MATEMATICA ONLINE
Cum afli necunoscuta

NU ERANĂ
DE CUTIT,
CI E RANĂ
DE IUBIT!...

?

Opțiuni

David Valentin

Ce nu te omoară, sigur te-ntărește
(Am pietre-n bilă, ce-mi provoacă crize).
Fiind pescar, ferit sunt de surprize.
Ciudat, o scoică are iz de pește!

Deci nu o să o duc la analize,
Deși-n mod sincer, prețul mă uimește;
E-o carne slabă ce te sărăcește,
De o consumi metodic, în reprize.

Voi renunța la temeri și la frică,
Și-o să-i parcurg în tihnă relieful,
Că poate mă aleg c-o perlă mică,

Iar dacă nu, și o să-mi piară cheful,
Am în rezervă și o păsărică
Drăguță, cu penetul ca sideful.

Calitatea crește prețul

Camelia Ardelean

Acum te-ai lămurit și tu cum este
Cu legea “Calitatea crește prețul” –
De vrei un albăstrui ca Voronețul,
Nu te-narma cu pensule modeste!

(Nu poți deschide-o scoică cu hârlețul,
Nici cuceri prințesa din poveste,
Când te hrănești cu chestii indigeste,
Iar luxul îți trezește brusc disprețul!)

Să știi că teama nu îți dă târcoale
Când mergi spre neștiut cu voinicie,
Dar fără scuturi. Paloș ori pistoale!

Din perla mea țâșnește apă vie,
Ce face răposății să se scoale,
Și-i numai cât un ac cu gămălie.

Prosternare

David Valentin

Mă-nchin la scoica ta precum la moaște,
De poate să învie toate cele,
Că prea m-am săturat să dau lovele
La doctori nesătui și pe la hoaște.

Mărturisesc că sunt lovit de rele,
Mă îndoiesc că vreun mort renaște;
M-aș mulțumi, chiar și din an în Paște,
Ca parțial, să nu-mi încap în piele.

De elixirul curge în cascadă,
Făcând pe morți să iasă din sicrie,
Ridic un zid de piatră la ogradă;

În față vom deschide-o prăvălie
Și-om aștepta ca banul să ne cadă,
Vânzând la toți „bolnavii” apă vie.

Non-pragmatism

Camelia Ardelean

În ce privește scoica, sunt zgârcită,
Căci pragmatismul nu mi-e punctul forte;
Pot năvăli „bolnavii“ în cohorte,
Căci nu le dau accesul la „pepită”.

(Am numai sânge-albastru în aorte
Și-mi curge romantismul ca prin sită.)
N-o dau, nici pentru bani, nici gratuită,
Măcar de vr'un nabab vrea s-o importe.

Aștept un Făt-Frumos fără cusur,
Ce cheia-n broască știe-a introduce
Și nu(-mi) tratează ca pe-un calambur

Molusca predispusă a seduce.
(Când stai pe-un zăcământ de aur pur,
Se-nghesuie flămânzii să-l apuce.)

Frământări

David Valentin

Mă bălăcesc la limita decenței,
Mă simt ca la-nceput de Perestroică
Și mă întreb de tu posezi o scoică
Sau este chiar un corn al abundenței.

Am fost prea iute înțărcat de doică,
De o vecină-n pragu-adolescenței,
De-o profă, chiar în pragul corigenței,
Și am ajuns să trag în ham, la troică.

Am bicepsii colcăind de dinamită,
Nu-s Făt Frumos, n-am bani în buzunar...
Îmi ești, fatal, o veșnică ispită,

Și mă întreb retoric, în zadar:
Cum poate-o scoică mică să înghită,
Chiar pe nemestecate, un țipar?

Întrebări (ne)retorice

Camelia Ardelean

Retorică ți-e, oare, întrebarea,
Sau vrei răspunsuri? Văd că ai dorința
Să-ți răsplătesc pe dată stăruința
Ce o depui să-(m)i spargi încuietoria.

Dac-ai făcut deja nesăbuința
Să îmi dezvălui oful, frământarea,
Ce îți presară peste rană sarea,
Nu te-aștepta să-mi vezi bunăvoința!

În ce privește scoica-mi năzdrăvană
(Mai bine vezi să nu-ți sufoci țiparul!),
Nu-i „corn” și nici fântână-arteziană,

Nu-ți toarnă elixirul cu paharul,
Moluscă lunecoasă-i și vicleană,
Comoară vie. Vrei să(-i) fii tâlharul?

Întrebare pertinentă

David Valentin

Vestita scoică, c-un aspect divin
Și cu nuanțe pale de mărgean,
Se-aseamă c-un politician:
Promite mult, dar dăruie puțin.

Te-amână, lunecoasă, an de an,
Îți cere bani, inele cu rubin,
Un card umflat ce-i însoțit de pin,
Și(-ți) taie jumătate din elan.

Nu am veleități de infractor,
Șperaclu n-am, dar am în schimb răbdare.
Țiparul țipă, e nerăbdător,

E la curent și amperaju-i mare,
Dar totuși, te întreb prevăzător:
De fapt, ai scoică sau arici de mare?

Răbdare

Camelia Ardelean

Răbdarea-i calitate importantă,
Când scopul urmărești să ți-l apropii
Și zbori spre el, cu zelul unor dropii
Famelice către un vârf de plantă.

Fără să aibă-un milion de copii,
Molusca mea țepoasă-i dominantă –
Femela Alfa, tare, dar riscantă
(Că-i unicat, observă și miopii).

Tu ai veleități de masochist,
Îți place așteptarea sau tortura,
Ori poate-n stridii un specialist,

Ce vrea să le scruteze anvergura.
(Nu crezi că-i un proiect cam utopist,
Să-ncerci deja să-i înțelegi structura?)

Meniu de post

David Valentin

Reclama este bună, ce să zic,
Dar este indicat să ai răbdare,
Căci mărfurile fără de mișcare
Le poți avea, apoi, la preț mai mic.

Nu-s masochist, evit o flagelare,
Imun sunt la mișcări din ombilic;
La scoici cu păr, eu ochii îi ridic
Doar după o severă epilare.

Femeia Alfa e un mizilic;
Cunosc tot alfabetu-s cel mai tare,
N-aș vrea ca apetitul să mi-l stric

Ori să ajung pe la reanimare...
O piersică pufoasă, în aspic,
Mai aptă-i să te pună pe picioare.

Argumente

Camelia Ardelean

Reclama stă comod pe argumente,
Iar așteptarea poate fi riscantă;
De ești dispus să zbori c-o parapantă,
Mai iute-ai satisfacții conștiente.

Plutind în atmosfera ambientă,
Se scurge-adrenalina în procente,
Dar pendulând motive inocente,
Nu vei găsi o piersică vacantă.

Cu fructele e treaba cam nasoală,
Căci sâmburii îți pot leza vr'un dinte;
O poamă te-ar putea băga în boală,

Doar încercând-o, rece sau fierbinte –
Pe dinăuntru poate fi fatală.
Mai bine profilează-te pe linte!

Evrika!

David Valentin

Decât să cred reclama ce te minte,
Făcută să-ți ia bani din teșcherea,
O să adopt urgent ideea ta:
Cu mult elan, mă profilez pe linte.

Ocazia deloc n-o voi rata,
Căci mai demult, în Africa fierbinte,
Un individ, pe nume Kunta Kinte,
A devenit Matusalem sadea.

Acolo nu sunt scoici de cartier,
Ci numai nuci de cocos, cam păroase,
Ce le pătrunzi în miez c-un levier,

În timp ce stau maimuțele de șase,
Iar laptele-i sublim, te urcă-n cer...
Cu linte nu rămâi „de lemn Tănase”!

Africa

Camelia Ardelean

În Africa, se pare-i locul tău,
De levierul încă nu te lasă –
Acolo-ai prinde... nucile în plasă,
Mai abitir ca-n Alba sau Buzău.

Ca naturist convins, desprins de casă,
Ai căutat... merinde de flăcău –
Ai fi în stare... lapte, un hârdău
Să dai de-a gata, fără o grimasă.

Cu părul sau cu puful, nu-i problemă –
Luând cu tine-un aparat de ras,
Ai rezolvat o parte din dilemă

Și nu-i vei spune nucii „bun rămas“.
Te poți alege „doar“ cu vreo eczemă,
Dar vei scăpa de un ficat prea gras.

Sunt cocotier la drum și fără gard

David Valentin

Să schimb meniul e o provocare,
Mergând spre a sfințeniei dulce pantă,
Dar sper să nu devin, treptat, o plantă,
Cu-atâtea nuci închise la culoare.

E Africa o zonă contrastantă,
De brici nu ai nevoie în dotare,
Ci păr bogat și creț, chiar pe picioare,
Când sui în palmier sau pe amantă.

De soare îmi e pielea protejată,
Și buzunarul mi-l feresc de furt.
Discriminat aici devii pe dată –

E groaznic, levierul de e scurt!
Beau lapte cu atenția-ncordată;
Din când în când, mai suflu și-n iaurt.

Asia

Camelia Ardelean

De știi că levieru-i problematic,
În Asia să te strămuți rapid,
Căci nucile n-au izul de guvid,
În plus, prezintă miezul enigmatic!

Nu poți intra în ele ca în vid,
Ci într-un fel aparte, poematic,
Și controlând adâncul sistematic;
Atuncea și mai lesne se deschid.

Iaurt sau lapte, nici nu mai contează,
Dieta de-o urmezi, ești norocos:
Colesterolul ți se subțiază,

Dar nici n-o să mai fi la pungă gros.
Vei deveni o plantă fără vază,
Cu seva atârându-i vicios.

DE CE NU TE-AI OPUȘ?

ESTE
SARCINĂ DE
PARTID!

C. PĂTRĂȘCAN

DRAGOSTE PALTONICĂ

Model oriental

David Valentin

În Asia, ginséngul e la modă,
Iar oamenii din China și Kashmir
Doar fac amor și ronțăie ghimbir,
Apoi se roagă-n grupuri, în pagodă.

Și eu visez să am un elixir,
Lui Eros însuși să-i închin o odă,
Dar sunt probabil fire prea comodă,
Mă mulțumesc cu ștevie sau știr.

Cuprins în brațe de melancolie,
Sătul de „v-ați ascunselea”-n căpițe,
De nuci ce la păcate te îmbie,

Și asaltat de scoicile cu fițe,
Mă zăvorăsc cu grijă-ntr-o chilie,
La mănăstirea de călugărițe.

Imunitate

Camelia Ardelean

Să-ți crești imunitatea este bine.
Ghimbiru,-Aloe Vera, curcuminul
Îți fac o piele moale ca satinul,
Nu-ți sapă cavitați în intestine.

De-acuma, chiar de nu-ți mai faci vaccinul,
Vei oscila între „extaz” și „bine”,
Și poposind pe crestele andine,
Poți medita la lună ca yoghinul.

Călúgărița-i bună doar în iarbă,
Când sare printre firele răzlețe,
De vrei să-ți potolești o foame oarbă,

Prăjind-o la grătar pe două bețe,
Sau poate-n oală-ncetișor să fiarbă,
Servită cu hormoni la pliculețe.

Rugăciuni monahale

David Valentin

Pe creștet o să-mi port prudent potcapul,
Căci de metehne sunt avertizat –
După desert și după sex turbat,
Călugărița vrea să-ți mănce capul.

Aș vrea să fiu balaur învățat,
Să mai reduc din fașă handicapul;
Degeaba sunt brunet precum harapul,
Când pot să fiu pe loc decapitat.

De ai mai multe capete-i ușor,
Am șanse mult mai multe să câștig.
Îngenuncheați, ne vom ruga în cor

De bună voie, n-am să o oblig,
Dar n-o s-o fierb în oală, pe cuptor,
Prefer s-o trag pe băț și să o frig.

Călugărița buclucașă

Camelia Ardelean

Decât cu șapte capete pleoștite,
Mai bine c-unul singur, dar obraznic,
Să nu fi nevoit să-i faci un praznic,
Atuncea când insecta îl înghite.

De vrei s-o frigi, te-anunț că va fi groaznic,
Căci sunete turbate ea emite;
N-o poți prăji nici pe-un noian de plite,
Că mușcă rău, îți trebuie un paznic.

Pe băț e dificil, de nu-i gresată,
Nevoie-i de-un calup de vaselină,
Ori poate-ți place ție mai uscată,

Crocantă și cu gustul de rășină...
Poți încerca s-o uzi cu apă plată,
S-alunece, glisantă să devină.

Gambitul călugăriței

David Valentin

Lucrez la două capete, viclean,
Chiar dacă mor, urgent să reînvii;
    Ea unsă e cu multe alifii
    Și luneci iute, ca pe tobogan.

Mereu e predispusă la prostii;
Făcând mătăanii, pune ban pe ban,
Mai pică-un cap, tapează un baștan
    Mai tânăr sau cu plete colilii.

O știe și-o Ileană Cosânzeană
Cu deziluzii groaznice-n amor.
    Călugărița-ți cere o sutană,

Când este vorba de-un păcat major.
Plătești oricât, să-ți satisfaci o toană,
    Și pedepsit... e capul următor.

To(m)natic

Camelia Ardelean

Atunci când ai “noroc” să fii to(m)natic,
Se-ntâmplă să primești câte-o pedeapsă:
O pauză din cap și până-n coapsă
De la masajul antireumatic.

În cerebel ți-a detonat o capsă,
Ascuți perversiuni în stil sălbatic,
Aproape ai uitat că ești astmatic
(Se-aprind și neuronii în sinapsă).

Lucrând la două capete-i nesigur,
Căci unul de-obicei cam face foame.
Călúgărița-i ageră, te-asigur,

Te-ar ține doar cu salvie și poame,
În vis ai mai vedea-o goală. Sigur
Ar vrea matriarhatul să-l proclame.

Deconspirare

David Valentin

Într-adevăr, cam verde sunt la ten,
Fiindcă sunt un neaș pui de dac;
Efectul este doar de la spanac –
E bio, n-are tentă de obscen.

N-am astm, ci doar răsuflu greu când tac,
Căci mă apasă coarnele de ren
Și niște kile de pe abdomen,
Dar avansez mereu, precum un rac.

Degeaba te-ai mascat în carmelită,
Doar să te joci „de-ascunselea” prin strane,
De forme-ți este roba strâns lipită

Și mi-ai stârnit pornirile avane.
Chiar dacă sufăr de conjunctivită,
Te recunosc ușor după balcoane.

Balcon unic

Camelia Ardelean

Balcon am unul singur (stau la opt –
Te uiți în jos, te ia cu amețeală),
Dar și așa te pot băga în boală
Cu trupu-mi cast, cu iz de fruct răscopt.

Mă sparg dacă mă scapi pe pardoseală
(Cum și tu ești, la rândul tău, cam „copt”);
Ai coarnele prea mari ca să te-adopt,
Să-ți schimb gândirea creață, imorală.

Prin strane să mă „joc”, nu-i stilul meu,
Nici chiar cu Popeye, bravul marinar,
Că poate m-ar surprinde vr’un bufeu

Și-atunci i-aș face viața un calvar:
Pe-un deget furișat sub decolteu
I-aș pune cianură, „arbitrar”.

Daruri grecești

David Valentin

Mă cațăr pe balcoane de o viață,
C-o floare-n gură, fără de frânghie,
Atras de nuri ce nu-s butaforie,
Din cauciuc, legați discret cu ață.

Fragilă ești, precum o farfurie
De porțelan cu urme de dulceață,
Ce-ți face glicemia mai măreață,
Dar aptă să producă isterie.

Te-aș răsfoi smerit, ca pe-o scriptură,
Ca pe-un Coran sau o sucită Toră,
C-un trandafir din rasa cea mai pură,

Să te deschizi total, din oră-n oră,
Dar totuși cred că nu ești prăjitură,
Ci o cutie falsă de Pandoră.

Romeo și Julieta

Camelia Ardelean

Fragilă sunt, mai iute, cum cristalul.
Te-aș invita și în balconul meu,
Dar nu-i din cauciuc ori vr'un deșeu –
Uzez, „doar” din principiu, naturalul.

Îmi poți pătrunde însă în antreu
(Dulceața se servește cu pocalul),
De îmi promiți, în schimb, că nu sari calul
Și nu mă calci sălbatic pe bombeu.

Smerenia nu-i calitatea-ți forte,
Ești un Romeo, sigur, până-n oase!
Păcatul îți înoată prin aorte

Și trandafiru-a “iarbă” îți miroase,
Iar fi'ndcă nu am paznic sau escorte,
Va trebui să stau, de-acum, „de șase”.

Capulet

David Valentin

Balconul falnic, fără termopane,
Dar garnisit simbolic cu perdele,
Mă-mpinge permanent și ferm la rele,
Ba chiar și la transplanturi de organe.

Ca Julieta, știi c-ai toate cele,
Și lapte, și cireșe roșcovane;
Sunt bucuros, în schimb, că n-ai banane,
Iar pivnița-i închisă cu zăbrele.

Precum Dracula, de mă chemi în casă,
Și-n coridor o să mă lași în șlapi,
O să pătrund, cu nesimțire crasă,

Prin sutiene, bikinei, ciorapi...
Chiar dacă stai de șapte, nu îmi pasă,
De mine niciodată nu mai scapi!

Montague

Camelia Ardelean

Bananele-s o specialitate
Rarisimă în zilele din urmă,
Căci pofta îndeobște ți se curmă,
Când fructele nu sunt de calitate.

Eu nu-s făcută să mă plimb în turmă,
Nici să mă ploconesc la coji stricate
Ori la banane moi sau reciclate,
Chiar de-apetitul crud în mine scurmă.

Dar văd că tu cunoști rafinamentul
Și doamnele de soi, cu sânge-albastru;
De mic ai străbătut tot Occidentul,

Vânând femei, pe calul tău „măiastru”.
Romeo sau Dracula, pretendentul
Perfect îmi pari, sosit de pe un astru...

Dragoste și banane la Verona

David Valentin

Observ, *madame*, că te-a cuprins văpaia,
Că tot ajunse vorba la banane
(Un fruct ce are-n lume multe fane,
Deși e mult mai moale ca papaya)!

O blondă cu magnifice baloane,
Pe plaja de nudiști de la Mamaia,
Se tot juca c-un tip „de-a puia-gaia”,
Din greu scoțând vocale și consoane.

Când vine noaptea de la Polul Sud,
Ducând spre tine doruri în aripă,
Și-aterizez înfierbântat și nud,

Nu vreau să pierdem nici măcar o clipă.
Să mă aștepți drapată-n verde crud,
Dar te previn: bananele constipă!

Vocale și consoane în Ardeal

Camelia Ardelean

Vocale și consoane, nu-i problemă,
Pot scoate și un sac, la trebuință,
Doar nu e cine știe ce știință!
(Un glas strident rezolvă-așa dilemă.)

Am litere pe-ales, cu prisosință,
Așteaptă să-mi clădesc o stratagemă!
Chiar dacă sunt o fire mai boemă,
Pot dovedi avânt și sârguință.

Doar calcă-mă direct pe bătătură
Și o să-mi vezi talentul de soprană!
Nu numai țip, ci cu dezinvoltură,

Banane toc mărunț cu o katană.
„Înfierbântat și nud”, vei da o tură
Pe la spital, cu fructul într-o cană.

SEX ÎN GRUP

DE CE NU
MI-AI LUAT
MĂRTIȘOR?

©. PATRĂȘCAN

Dezlănțuire

David Valentin

Ciudat, îți plac bananele pisate,
Probabil că alături de omletă;
Ți-e patul transformat în chicinetă.
(Din fericire, nu le vrei flambate!)

Faci vocalize ca la operetă,
În timp ce, răstignită, stai pe spate.
Pocnești din bici cu multă răutate,
De parcă ești pe capră, la șaretă.

Eu galopez în ritm de poezie,
Vocale și consoane curg șuvoi,
Mă muști exact de mâna care scrie,

Iar eu de un picior de dinapoi.
Vecinii sunt în prag de nebunie
Și au sunat la 112.

Extaz

Camelia Ardelean

Ne potrivim, frenetici și extatici...
Famelici, consumăm aceleași fructe
(La cât e kilogramul de produse,
Ajungem pacienți psihosomatici).

Iubitu-ne-am pe poduri, viaducte,
Și-acuma suntem ambii reumatici;
Ne hârjonim cu poftă de sălbatici,
Ca șobolanii printre apeducte.

Nicio *Urgență* nu ne mai salvează
De patima ce arde-n noi, adâncă
Și gravă ca un morb în metastază.

Noi știm cu ce banana se mănâncă,
Dar totuși, nicidecum nu egalează
O poamă nouă, neprobată încă.

Cură de fructe

David Valentin

Ne-am lepădat de-a anilor povară
Și am scăpat ca vaca în pășune,
Cu mult amor și elixir de prune,
Dar fără griji că zorii or s-apară.

Extazul poate astăzi să răsunе,
Deși presimt că iar o dau în bară –
Mi-e teamă c-o să-mi sari la jugulară,
Și la sfârșit vei ronțai alune.

Lăsăm pisica în șezlong, să doarmă,
Păianjenii să țeasă snop de funii,
Și-n timp ce valuri mari de stânci se sfarmă,

Ne vom iubi frenetic, ca nebunii...
Dar cum banana-i moale-n plină iarnă,
Ne îndopăm cu fructul pasiunii.

Cură de legume

Camelia Ardelean

De fructele ne dau dureri de mațe,
Putem să ne-adaptăm la păstârnac;
    Ne va reface ritmul cardiac
Și ne vom strânge mai cu sânge în brațe.

Iar de rădăcinoasele nu-ți plac,
Purcede-vom la vânători de rațe,
    Fazani sau găște, câteva becațe,
Ori poate că vom prinde vr'un godac.

Și ghiftuiți, cu poftă de hârjoană,
Ne-om tolăni pe iarbă, în hamace,
    Pe-o pătură din lâna cea țurcană

Sau printre tufe, peste portulace.
Cu grijă mare, ca pe-o lighioană,
Vom slobozi plăcerea, să ne-atace.

Tibetană

David Valentin

Putem să ne-nropim rapid o iurtă
Și să visăm la noaptea cea polară –
E lesne s-alergăm rapid afară
(Legumele cam dau dureri de burtă).

Chiar dacă-i mult mai lungă ca o vară,
Ne va părea îngrozitor de scurtă.
Cu grijă, tragem spuza peste turtă,
C-o barză ne-amenință solitară.

Vom fi precum o Evă și-un Adam,
Eliberați de frunzele de vie,
Care ascund, ca un oblon de geam,

Exact vederea ce îmi place mie;
Mărturisesc că-n față vreau s-o am,
Ca muza mea perfectă-n poezie.

Eva

Camelia Ardelean

Cred c-aș putea poza-n sublima Evă,
Înfășurată-n vesele perdele,
În iurtă, ca-n conserva de sardele,
Să-ți fiu, când profesoară, când elevă.

Aș încerca și proaspete modele,
Cearșafuri, pături, ceea ce relevă
Ce gusturi rafinate am în sevă
Și ce rotițe-mi umblă pe sub piele.

Iar noaptea ce durează șase luni
Am face-o albă, plină de savoare;
Am strânge noi provizii de cărbuni,

Cărându-l cu lopeți imagine
Și-articulând continu' rugăciuni,
Să-ți țină blițu-n beznă ori în soare.

O nouă (R)evoluție

David Valentin

Te voi scăpa, Evita, de blesteme,
În iurta noastră, cuib de nebunii,
Iar Dumnezeu, de ne va urmări
Și-aici, voi apela la stratageme.

Cărbunii mâna ți-o vor înnegri
Și nu avem deloc săpun ori creme,
Șampoane scumpe, însă nu te teme,
Că blițul nu te va dezamăgi!

Recâștigăm tot dreptul la destin,
Nu apelăm la rugăciuni deloc,
Și la exil răspundem cu venin,

Pe șarpe-l transformăm într-un breloc,
Iar când e frig și cerul e senin,
Tai mărul vinovat și-l pun pe foc.

Adam

Camelia Ardelean

Ești singurul bărbat din viața mea,
Căci altul nu există, deocamdată,
Planeta nu e încă populată,
Am junghiuri și acum în coasta ta!

Bănci nu avem și nici măcar o rată,
Nu ne-ngrijim că leul va cădea
(Nu-ngurgităm piftie ori sarma,
Ci șarpe cu nutreț și apă plată).

Amorul nostru nu e afectat,
Nici de îngheț și nici de vreo eclipsă.
Avem pământul, chiar necultivat,

De poame și bureți nu ducem lipsă;
Ne-ar trebui ceva mai fermentat
Și blițuri multe, că e „cam” elipsă.

Soluție de rezervă

David Valentin

Te bucură, iubito, că mă ai,
Căci fără mine, demnă-ai fi de milă!
Alternativa e doar o reptilă,
Ce umblă cu șopârle verzi prin Rai.

Nu are rost să te gândești la vilă,
Pe fundul tău te sfătuiesc să stai,
Chiar dacă mai încerci un guturai,
Mai curmă-ți din pornirea mercantilă!

Nici Raiul nu mai este ce a fost,
A decăzut, deja-i exasperant,
Se fac păcate și în zi de post...

Deși acum am sex-appeal jenant,
Cedează tu o coastă, eu nu-s prost,
Ca Domnul să îți facă un amant!

Ră(tă)cire

Camelia Ardelean

Te afli-ntr-un moment de rătăcire,
Nu sunt o păcătoasă mercantilă,
M-atrage-un cort mai mult decât o vilă,
Și-un măr, decât o droaie de safire.

Șopârlele, chiar de-mi provoacă silă,
Pe arșiță sunt bune la răcire;
Mărinimoasă, vrednică din fire,
Le-aș transforma-ntr-o clipă în fosilă.

De coasta mea te rog să nu te-atingi!
În loc de-amant, mai bine-mi iau o vacă,
Nu trebuie din spate s-o împingi,

Ca, plină de elan, ceva să facă –
O mulgi ușor, de sete nu te stingi;
Iubitul îți bea laptele și pleacă.

Robinsonadă

David Valentin

Deduc că vrei să fii un Robinson,
Iar tu, în rol de Vineri feminină,
Să stăm pe-o insuliță zi-lumină,
Să n-avem nici teveu, nici telefon.

În loc de șarpe, ținem o felină
Și pescuim dintr-o conservă ton,
Iar cortul, să nu pară monoton,
Îl decorăm frumos cu plastilină.

Cu coastele, se vede, ești avară,
Dorești o vacă ce mănâncă fân,
Deși e iarba verde și e vară.

Eu n-am de gând să plec, o să rămân,
Dar lapte nu vreau din farfurioară,
Ci când mă ții cu dragoste la sân!

Zoo

Camelia Ardelean

Ideea cu felina-i cam perversă,
Căci s-ar putea să i se facă foame,
Și-n loc să-nhațe iederă sau poame,
Să treacă brusc în tabăra adversă.

Pe-o insulă-ar fi bine, fără dame
Ce sunt prin mari orașe – o aversă;
N-aș vrea s-avem cândva vreo controversă
Din pricina aprinselor „madame”.

În loc de leu, mai bună-i o maimuță
Sau o cățea, de vaca nu îți place;
Poate un cuc, să zburde pe-o crenguță

(Mă joc cu el când tu te ții de cioace).
De lapte vrei, îți caut o olcuță,
Să-l mulgi din cocos singur și tenace.

Dragoste și ură

David Valentin

E minunat pe-o insulă pustie,
În doi să guști plăcerile marine,
În liniște, departe de blondine,
Doar cu un coif de frunze pe chelie.

În pielea goală, fără de rușine,
Să stăm la soare, vântul să adie,
Din când în când s-o punem de-o orgie,
Pândiți de papagali cu pene fine.

Dar ritualul zilnic se repetă,
Și când vom da pe-afară de amor,
Iar vocea ta va deveni flașnetă,

Ce ne-ncetat mă cheamă-n dormitor,
Îți voi găti cu ură o omletă,
Și tu-mi vei da doar lapte din urcior.

Realitate

Camelia Ardelean

Mai bine-ar fi să ne trezim din vise,
Să revenim la ale noastre mere,
„Vânând” în supermarket mamifere,
Iar laptele să-l cumpărăm pe fișe.

Adam și Eva-s de acum himere,
Suntem roboți sub maldărul de clise;
În vintre zac sarmalele ucise
C-un kil de vin și două câni de bere.

„Pândiți de papagali” din colivie,
Ne vom iubi sălbatic și deplin,
Tu c-o păpușă, eu c-o măciulie,

Înconjurați de ramuri de măslin,
În semn de pace. Iar pe la chindie,
Ne vom văita de crampe-n intestin.

Trezirea la realitate

David Valentin

Trezit dintr-o romantică visare
Cu scoici, robinsonade și paiate,
Cum se aude-un chiorăit de mațe,
Te chem la mici, la ceafă și grătare.

Având în spate două mâțe hoațe,
Ce se prefac că se-ncălzesc la soare,
Prepar mujdei cu multă încântare,
În timp ce tu-mi pui pletele pe moațe.

În frigider e bere berechet
Și perne-am pus, cu inimioare,-n pat,
Șampanie-n frapieră, un Moet,

O degustăm încet și relaxat.
Voiam să-ți spun doar ție un secret...
Am Alzheimer și cred că l-am uitat.

Bărbatul ideal

Camelia Ardelean

Ești partenerul ideal de viață,
Viril, deștept, empatic și cu bani.
De-ai da, măcar de Paște, și fazani,
Nu doar grătare ieftine din piață!

Și să mă plimbi, din nou, pe sub castani,
Nu la cules de hribi, de dimineață...
Curajul mi-ar veni să-ți fiu și soață,
De-n testament m-ai trece-n patru ani.

Infuzie-ți voi face negreșit
Cu tinerețea mea înflăcărată.
Te voi purta pe lame de cuțit,

Pansat apoi de mâța-mi bucălată...
Fii relaxat, că nu-ți voi da cu flit,
Ci te voi înveli în ciocolată!

Viitorul sună bine

David Valentin

Am fost o viață bun samaritean
Și m-am lăsat condus de sentimente;
Femei au vrut doar sex și testamente,
Crezând că nu sunt vultur, ci fazan.

Acum, că-mi sunt mișcările mai lente
Și mă apasă fiecare an,
Sunt gata să-ți ofer chiar și ciolan,
De ai și energie, și talente.

Ești tânără, extrem de înfocată,
Te duc în Caraibe și Macao,
Îți dau iubirea mea înflăcărată

Și inima cu tot cu stenturi, ia-o,
Dar fără băi fierbinți de ciocolată,
Că are iz puternic de cacao!

Happy End

Camelia Ardelean

Cu stenturile nu mă prea împac,
Dar dacă-mi dai și vile, și piscine,
Infuzii-ți fac, melanj de vitamine,
Ca să-ți lucreze râșnița un veac.

Vin sinceră și goală către tine,
Doar cu avântu-mi dionisiac,
Și după ce-ți degust din cozonac,
Ne-om cufunda-n pădurile virgine

(Nu în cacao sau în ciocolată,
Să nu ne facem pielea maronie).
Vei aștepta constant să te străbată

Din mine valuri mari de energie.
Schimbând proteza ta cu-argint placată,
Vom viețui-mpreună ani o mie...